

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ezechielis Spanhemii Dissertationes De Praestantia Et Usu Numismatum Antiquorum

Spanheim, Ezechiel

Amstelodami, 1671

Conclusio operis cum laude Italiae & illustrium in ea ingeniorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12878

quet, quæ nonnunquam sine addita Coloniae mentione Latine in Nummis efferuntur, quamquam in Græco solo aut vulgo Græci idiomatis; ut *ABDERA* in nummo Tiberii Regiæ Gallorum Gaze; *LAODICEON* seu *LAODICEON* in nummis Elagabali Mediceis; in aliis *ANTIOCHIA*; *CÆSAREA PANIAS*; *SIDON*, &c. Notum autem diversimode nonnunquam deductas Romanas Colonias; nempe modo ut integræ cederent novis Colonis; modo ut permiscerentur illi cum indigenis; modo ut in partem urbis & agri reciperentur, sicut postremum de Sinope & Pontica itidem Heraclea suo tempore deductis observat Strabo. Hinc illa varietas idiomatum ejusdem urbis quandoque, ut de Emporiis Hispaniæ oppido tradit idem Geographus, illud cum ab Hispanis indigenis, tum à Græcis seu Massiliensibus Colonis, divisis laribus ac lingua proinde, habitatum aliquamdiu. Immo inde factum, ut sola Romanorum dialectus in quibusdam id genus Coloniais invaluerit, ommissa aut defueta loci vernacula; sicut de Turditanis ad Bœtiam notat ille in eodem libro, eos evasisse Romanos sermone, moribus, propriæ linguæ oblitos. Quod potissimum in iis Coloniais locum habuit, ubi indigenis extinctis, soli admissi aut relictæ lapsu temporis Cives Romani, quemadmodum de Corintho sua ætate tradit Pausanias, nullos eam habuisse indigenas, omnes colonos Romanorum; unde non mirum quoque Latine passim efferri nummos *Corinthi* sub Cæsaribus à tempore deductæ Coloniae percussos.

Verum hæc alibi merentur expendi accuratius, & simul quæ ad Religionem Gentilium, Consecrationem, & Supellectilem veterum spectare videbuntur. Dum enim suscepto semel argumento lubenter hic inservio,

Lib. xii.

Lib. iiii.

In Corinthiacis.

CONCLUSIO OPERIS.

lon-

longius me paulatim proVectum video, quam ab initio instituti tecum sermonis constitueram, unde pedem etiam referre haud erit jam inconsultum. Neque difficulter missionem mihi largieris, OCTAVI jucundissime, qui voluntati tuæ obsequutus, minus jam illibenter conspectu Urbis ac Italiae vestrae brevi mihi carendum intelligo. Habebit enim hæc opera levem quidem, sed dulcem tamen & mansuram etiam apud posteros necessitudinis tecum contractæ recordationem, quam Florentiæ bonis auspiciis cœptam, magna studiorum animorumque consensione hic voluisti coalescere. Ea quippe lubentius adficior hoc loco, quam vel Generis vel Ingenii alias tui, quamquam florentis utriusque cumulatiflima laude, quam non in Urbe solum, sed apud externos late jam diffudisti. Meminisse enim potes, me primam illius notitiam acceptam ferre fama nominis ac meritorum clarissimis & amicissimis viris Cappellano Heinsioque, qui de tua singulari virtute ac eruditione profectioem in Urbem suscipientem litteris suis certiore continuo fecere. Verum illam singularem ingenii tui præstantiam, illud exaggeratum optimis artibus ac disciplinis pectus, illud subtile & elegans in litteris iudicium, arguit abunde arguetque adhuc luculentius non jam ROMANTIQUA tuo beneficio resurgens, sed eidem Urbi decus ac lumen propriis doctrinae tuæ monumentis quæsitum ac partum. Multa equidem, ut nosti, decora veterem me quodammodo nec plane incuriosum Urbis hospitem detinuerunt, Reginae quondam Terrarum aspectus, Pater Tiberis, Colles septem Domini, Loci Genius, Coeli elementia, Incolarum comitas, Bibliothecarum copia, Vestigia denique clarorum hominum, ac memoria locorum nullibi gentium magis conspicua. Haud

ullæ tamen hic mihi, aut in aliis Italiæ oris potiores illecebræ, haud acrius aliud discessum parantis desiderium, quam usus & consuetudinis cum decoris ejusdem Cœli ingeniis, BONIS, MAXIMIS, OLIVIS ALLATIIS, GRATIANIS, FERRARIIS, GOTTFREDIS, POLLINIS, SEPTALIS, DATIS, MAGALOTTIIS, FAVORITIS, REDIIIS, GRADIIIS, CHIMENTELLIS, MELLINIS, RICCIIS; & dulcibus mihi ante alios Parthenopes ac Floræ amoribus, ATURRE DUCE ac LUDOVICO STROZZA, minus clarissimæ profapiæ, quam incredibili quadam ingenii elegantiâ, humanitate, virtute, rerum usu ac peritia florentibus. Quibus adnumerandus etiam venit, quamquam natus in alio solo, PETRUS VALERUS DIAZIUS, vir & amplissima dignitate, quam antea Valeriæ Provinciæ ac Bruttii regendis præpositus, jam inter supremos Regni Neapolitani curatores adlectus fungitur, ita autem omnibus harum artium studiis liberalissimis doctrinisque versatus, ut se non adeo Ant. Augustini conterraneum, quam æmulum probet. Quid JOANNEM MOROSINUM taceam, dulce decus non meum solum, sed Patriæ invictæ, sed generis quod Reges Principesque ac tot claros Toga & Sago Heroas complectitur, sed artium omnium, quas vitæ elegantia ac splendore muneris longe lateque illustrat ac diffundit. Alios mitto in altiori adhuc fastigio positos, ne vel ostri, quod illos ambit, fulgor; vel summi Imperii in florentissimis Italiæ oris majestas, non autem grata beneficiorum recordatio mentis oculos in se convertisse videatur. Unum tamen amplissimi Ordinis præterire hic non possum SPORZAM PALLAVICINUM, qui caveret, ne hodie desint Italiæ Phœnices ingeniorum; aut.

aut ne in erudita ejus consuetudine, quæ litteratæ Romæ compendium præbet, novus ego Tiberis accola veterem vel Tullii facundiam, vel Varronis scientiam desiderarim; sed aut eorum meritis, aut tuis in me beneficiis enarrandis non immoror hic ulterius. Unum illud te rogo, mi OCTAVI, per conjunctionis nostræ necessitudinem, ut si amor in me tuo plusculum quam mereor indulxisti hactenus, aut largieris in posterum, non magis tamen, quam fides in te mea postulat, concessisse censeas. Ita nullo gratiori viatico procul à tuo & Urbis conspectu discedentem prosequeris.

FINIS.

Zzzzz 3. Adden-